

खुण्ड्, खुण्डते *zerbrechen; hinken* (Vop.) Dhātup. 8, 31. — खुण्डयति *zerbrechen* 32, 47. — Vgl. खण्ड्, खण्डय्.

खुनीर्य m. N. pr. eines nicht-indischen Astronomen Verz. d. B. H. No. 881. Ind. St. 2, 247.

खुद्, खुर्ति *pene percutere*: कर्पूरः कपूथमुद्धान्नं चोदयति खुद् वा-
जसातये RV. 10, 101, 12. — intens.: कनीखुदयथा सपम् Āc. Ca. 2, 10.
Dieselbe Stelle lautet: कनीखुनदिव सापयन् (so in der Calc. Ausg.) TBa.
2, 4, 6, 5.

— प्र dass.: प्र खुद् AV. 20, 135, 4. Çāṅkh. Gṛhy. 12, 23.

खुनमुय N. pr. eines Agrahāra Rāga-Tar. 1, 90.

खुम् interj. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57.

खुर, खुरति *zerschneiden, zerbrechen*, = नुर Dhātup. 28, 52.

खुर Uṇ. 2, 29. m. (Med. falschlich: n.) 1) *Huf* AK. 2, 8, 2, 17. 3, 4, 2, 11. Trik. 2, 8, 46. 3, 3, 343. H. 1244. an. 2, 408. Med. r. 22. Kāṭj. Ca. 19, 4, 12. M. 4, 67. वाजखुर Draup. 6, 26. R. 4, 9, 62 (महिषस्य). अश्वखुर Suçr. 1, 42, 6. तुरगं Çāṅk. 31. ad 78 (हरिणास्य). Ragh. 1, 85. 2, 2. Am Ende eines adj. comp. एकाखुर Lāṭj. 9, 4, 8. सखुर Kauç. 138. f. आ gaṇa कौ-
डादि zu P. 4, 1, 56. MBh. 1, 3934. 13421. — 2) *ein best. Parfum* (कोल-
दल) AK. 2, 4, 4, 18. Trik. 3, 3, 343. H. an. Med. — 3) *Schermesser* (vgl. नुर) Çabdar. im ÇKDr. — 4) *Fuss einer Bettstelle* (vgl. नुर) Dhār. im ÇKDr. — खुरो gaṇa बह्नादि zu P. 4, 1, 45.

खुरक (von खुर) m. 1) *Name einer Pflanze* (s. तिल) Çabdar. im ÇKDr. — 2) *eine Art Tanz* Vikr. 39, 4, 8.

खुरणम् (खुर + नम्) adj. *hufnasig* P. 5, 4, 118. Vārtt. AK. 2, 6, 4, 47. H. 452. Auch खुरणम् Kāç. und Siddh. K. zu P. 5, 4, 118. AK. H.

खुरप्र m. falsche Form für नुरप्र Svāmin zu AK. 3, 6, 2, 20. ÇKDr.

खुरली f. *Waffenübungen* Trik. 2, 8, 52. 3, 2, 20. H. 788. — Vgl. खल्ल-
रिका.

खुराक m. *Thier* (पशु) Uṇādik. im ÇKDr. Viell. *ein Thier mit Hufen* (खुर).

खुरालक m. *ein eiserner Pfeil* Çabdar. im ÇKDr.

खुरालिक m. v. l. für खुरालिक Med. k. 184. ÇKDr.

खुरामान Chorasān Verz. d. B. H. 368, 13.

खुर्द (खूर्द), खूर्दति = कुर्द = गुर्द Dhātup. 2, 21.

खुलक wohl = खुडक Suçr. 2, 108, 2.

खुल 1) adj. = नुल, नुल ÇKDr. Wils. — 2) n. *ein best. Parfum* (s. खुर) Çabdar. im ÇKDr.

खुलक adj. = नुलक Sch. zu AK. 2, 10, 16. 3, 4, 4, 10. H. an. 3, 32.

खुलतात m. = नुलतात Çabdar. im ÇKDr.

खुलम m. *Weg* Trik. 2, 1, 18.

खूर्द s. खुर्द.

खूर्गल m. viell. *Stab, Krücke*: खूर्गलेव विस्मसः पातमस्मान् RV. 2, 39, 4. Sij.: Panzer, was nicht zu विस्मस् passt. n. scheint das Wort zu sein
in: पिशङ्गे मूत्रे खूर्गलं तदा बध्नन्ति वेधसः AV. 3, 9, 3.

खेखीरक m. *ein hohles Bambusrohr* (das im Winde Töne von sich
gibt) Hār. 113. Wohl onomat.: vgl. कीचक.

खेगमन (खे, loc. von ख, + ग) m. *eine best. Hühnerart* (कालकण्ठ)
Çabdar. im ÇKDr.

H. Theil.

खेचर (खे + चर) 1) adj. subst. *im Luftraum sich bewegend, fliegend*;
Luftgänger: विमान R. 6, 107, 25. MBh. 3, 16583. भूतानि 13304. Sund. 2,
7. R. 4, 61, 44. 6, 87, 5. Çuk. 39, 5. पुर Anā. 10, 9. f. ई *Luftgängerin*; *ein*
weibliches Wesen, welches die Fähigkeit zu fliegen besitzt, Kathās. 20, 105.
— 2) m. a) *Vogel* MBh. 3, 10582. N. (Bopp) 20, 1. — b) *ein Gandharva*
MBh. 3, 14887. 15024. — c) *ein Rakshas* R. 3, 30, 37. — d) *ein Vi-*
djādharma Trik. 1, 1, 64. Ġaṭādh. im ÇKDr. — e) *ein Beinamen* Çiva's
Çabdar. im ÇKDr. — f) *Planet* Ind. St. 2, 260. — g) *Quecksilber* Rāḡan.
im ÇKDr. — 3) f. ई *ein Bein* der Durgā MBh. 4, 186. — 4) n. *grüner*
Vitriol H. 1056.

खेचरव (von खेचर) n. *die Fähigkeit zu fliegen* Kathās. 3, 49.

खे, खैयति *essen* Dhātup. 25, 52.

खेट 1) m. Dorf H. 972. an. 2, 87. Med. f. 10. नगराणि खेटान् जनपदा-
स्तथा MBh. 3, 13220. खेटवर्षवाटी: Bhāg. P. 1, 6, 11. 4, 18, 31. 7, 2, 14.
पुरायामाकरखेटवाशिचित्रनघोषः 5, 5, 30. — 2) m. *Schleim, Phlegma*,
(कफ) H. ç. 105. H. an. Med. Rotz Trik. 3, 3, 95. Vgl. खेट. — 3) m. *Jagd*
H. an. n. nach dem Sch. zu AK. 3, 6, 2, 30. Vgl. खाखेट. — 4) m. n. *Schild*
Med. Çabdar. im ÇKDr. = स्फार (wohl स्फार; vgl. H. 783). H. an. Vgl. खेट-
क. — 5) m. *Pferd* (घोटक) Çabdar. im ÇKDr. Diese Bed. beruht wohl auf
einer falschen Auffassung von अर्धत्. — 6) *die Keule* Balarāma's; diese
Bed. beruht auf der v. l. मुनन्दक für मुनिन्दक bei Viçva, ÇKDr. Vgl.
खेटक, welches durch वमुनन्दक erklärt wird. — 7) खेट am Ende eines
comp. einen Tadel ausdrückend P. 6, 2, 126. m. Gaṇar. zu P. 2, 1, 53
नगरखेटम् *eine elende Stadt* P. 6, 2, 126. Sch. खेट adj. = अथम, अर्धत्,
हीन AK. 3, 2, 4. Trik. H. 1443. H. an. Med. = मुनिन्दक Viçva im
ÇKDr. In dem oben angeführten Beispiele würde Bed. 1 einen genü-
genden Sinn geben; sollte das Wort aber auch mit andern Begriffen
verbunden werden, so könnte man an *Schleim, Rotz* denken. — Wils.
hat noch folgende zwei Bedeutungen: a) adj. *armed, having a weapon*
or *weapons* angebl. nach Med. — b) n. *Gras* (vgl. खेट, खेट) nach Çabdar.
खेष्ट (खे, loc. von ख, + ष्ट) m. Planet Ind. St. 2, 260. Verz. d. B. H.
No. 844. यस्मिन्नाशौ स्थितः खेष्टस्तेन तं परिपूरयेत् Būāvavivēka im
ÇKDr. *the ascending node or Rāhu* Wils. unter खेट, in Folge einer
falschen Auffassung von ग्रह.

खेटक (von खेट) 1) m. *Dorf, ein kleines Dorf* Ġaṭādh. im ÇKDr. VP.
46, N. 6. — 2) m. *Schild* H. 783 (nach dem Schol. auch n.). देवो (डुर्गो)
खड्गखेटकधारिणीम् MBh. 4, 181. Varāh. Bhṣ. 58, 40 in Verz. d. B. H. 246.
— 3) n. = वमुनन्दक Hār. 150. Wird im Inhaltsverzeichnis durch
धनवृद्धिजीविक *der von den Zinsen seines Vermögens lebt* erklärt, was
aber das n. doch nicht bedeuten kann. Nach ÇKDr. erklärt Jmd das
Wort durch Balarāma's *Keule*, die aber मुनन्दक heisst; vgl. खेट 6.
— Vgl. प्रतिखेटक.

खेटपिण्ड (खेट + पि) *ein Klumpen Schlem*, so v. a. Unding Vajp. 77.

खेटिक m. N. pr. eines Mannes Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 35, 21.

खेटिताल (खेटि? + ताल) m. *Barde* (वैतालिक) Çabdar. im ÇKDr.

खेटिन् m. *ein ausschweifender Mensch* (नागर, कामिन्) Çabdar. im
ÇKDr. — Schliesst sich wohl an खेट Dorf an, wie नागर an नगर Stadt.

खेड्, खैयति *essen* v. l. für खेट Dhātup. 35, 22.

39*